

УДК 72.012.8 : 746,3

ХУДОЖНЬО-ТЕХНОЛОГІЧНІ ФОРМИ ВИШИВКИ У ПРОЕКТУВАННІ СУЧАСНИХ ЖИТЛОВИХ ІНТЕР'ЄРІВ

Студ. О.П. Панасюк
Наук. керівник доц. Н.В. Складенко
Луцький національний технічний університет

Вишивка – давно відомий український атрибут. Сучасні інтер'єри громадських споруд все частіше стають схожими на традиційне українське житло, проте їх використання у проектуванні житла є мінімальним. Сьогодні використовуються новітні технології виконання вишивки та її введення у меблі, побутові предмети. Таке поєднання давнього з сучасним створить нове бачення національного мистецтва у Європі та за її межами.

Проблематика застосування вишивки в сучасному інтер'єрі залишається переважно поза увагою дослідників і науковців. Питання історії вишивки піднімала Т.В. Кузьміна; дослідженням вишивки у напрямку етностилю займались Ю.І. Нікішенко, О.С. Крилатова; питання введення українського орнаменту у сучасний інтер'єр розглядала І.О. Кузнецова. Проте питання художньо-технологічних форм вишивки у проектуванні сучасних інтер'єрів потребує більш детального дослідження.

Метою роботи є виявлення художньо-технологічних особливостей застосування вишивки у проектуванні сучасних інтер'єрів житлового призначення. Завдання статті: 1) окреслити напрямки використання вишивки у проектуванні житлових інтер'єрів; 2) класифікувати способи нанесення вишивки на різні типи поверхонь; 3) визначити перспективи використання вишивки для проектування предметно-просторових форм середовища.

Вишивка – це один із найдавніших символів України. В сучасності існують спроби ввести вишивку в інтер'єр – на меблях у вигляді принтів чи декоративних вишитих вставок, на конструктивних елементах у вигляді оздоблення побутових предметів (сковорідок, чайників, тарілок); стінних перегородках у вигляді вишитих панно.

Напрямки використання вишивки у сучасному інтер'єрі базуються в основному на декоративному прийомі. Декор, залежно від функцій, поділяється на активний і пасивний. Пасивний декор в інтер'єрі являє собою оздоблювальні елементи, які виконують суто декоративну функцію. Активним декором виступають трансформовані елементи вишивки, такі як хрестик, зигзаг. Трансформуючись з площинної в об'ємно-просторову структуру, декор набуває властивостей речі.

У проектуванні використовуються різноманітні шляхи нанесення вишивки на поверхні та матеріали. Вишивка складається із ниток та основи. Зараз основою слугують різноманітні поверхні та матеріали – від сітки до металевої поверхні.

Поширеним заміником тканини є сітка як основа для вишивки. Популярними основами для вишивки є також дерев'яна та гумова.

Сучасні дизайнери імітують вишивку різними способами нанесення мальованих зображень, використанням плетених елементів і комбінаторних елементів. Імітація засобами живопису застосовується для розпису стін фарбою та має витоки ще за давніх часів. Комбінації хрестиків створюють настінні декоративні панно. Близьким до нанесення фарбою є спосіб імітації вишивки принтами. Джгут є універсальним матеріалом, що слугує для імітації вишивки. Метод складання комбінаторних елементів створює нове бачення вишивки. В інтер'єрі така імітація слугує для декору стін, меблів.

Отже, важливу роль відіграють художньо-технологічні форми вишивки у проектуванні сучасних житлових інтер'єрів. Активний і пасивний декор забезпечує функціональність зовнішнього оформлення речі. Імітація вишивки поділяється за способами нанесення на поверхню: мальованих зображень, використання плетених і комбінаторних елементів.